

Det er sjældent, den danske anmelderskare enstemmigt finder roserne frem, men den århusianske gruppe The Shouts debutplade „My Child“ satte gang i superlativer som elegant, velskabt og hamrende swingende. Og forsangeren Johs Andersen beskrives som en af dansk rocks smukkeste stemmer.

Det skortede ikke på roserne, da Århus-gruppen The Shout med sangeren Johs Andersen i spidsen for kort tid siden udsendte deres debutplade „My Child“. Tværtimod. Kombinationen af gode tekster og melodier, der henter inspiration fra både Doors-perioden i slutningen af 1960'erne og den engelske scene i dag – for eksempel de skotske højlandere i Simple Minds – samt en forsanger med, hvad der blev beskrevet som en af dansk rocks smukkeste stemmer, faldt i både anmelderes og almindelige dødeliges smag. – Jeg har skrevet melodier, siden jeg var femten. Min gymnasietid handlede mere om fritidsband og musicals end om tekster – så bagefter flyttede jeg meget naturligt til Århus for at læse musikvidenskab, fortæller Johs Andersen.

Den 30-årige forsanger har sat mig stævne på Café Jorden i Århus, fordi der er „virkelig hyggeligt“, og man kan sidde i fred og ro på forstesen. Mens han hjælper bartenderen med at bære øl og sandwiches op, undskylder han de fire dage gamle skægstubbe.

– Jeg flyttede ind hos Anne Linnert og Holger Laumann og fik nærmest et kulturshok. Jeg kendte kun dem og deres venner, og de var bare ti gange bedre end mig. Derfor øvede jeg mig på guitaren seks timer om dagen i en lang periode, og jeg begyndte at spille kopinumre med et band. Her nåede jeg at spille 700 job, og det gav en fantastisk sceneerfaring. Det gav også en masse gode penge, og pludselig var jeg i færd med at bygge mit eget plade-studie.

I dag ejer Johs Andersen studiet Birdland i Åbyhøj sammen med lydmanden Poul Ibsen. Da Johs blev træt af at spille kopinumre, gav det direkte adgang til at indspille egen musik – i eget navn.

Det blev til soloprojektet „Nattens Timer“ fra 1989, hvor Johs Andersen fik hjælp af ikke mindre end sytten forskellige studiemusikere. Pladen blev ikke nogen succes og er blevet kaldt en af Danmarks kedeligste udgivelser. Johs mener heller ikke, at der var andre end den nærmeste familie og venner, der købte albummet.

FØLSOM TEKSTFORFAITER

Den mere frugtbare del af soloprojektet var dannelsen af en permanent gruppe. The Shout består udover Johs Andersen af guitaristen Christer Båge, keyboardspilleren Morten Buchholz, bassisten Dominic Gale og trommeslageren Søren Mikkelsen.

Johs leverer skitserne til melodierne til de andre i bandet for at holde arrangementet åbent. Derimod er teksterne helt og holdent hans egne, og hvis der er noget, der kan få ham op af stolen, er det, hvis disse bliver misforstået. Siden han læste et med egne ord, „totalt misforstået“ interview med sig selv i den lokale avis, er han forsigtig med at tale om dem.

– Nogen synes måske, det er bagateller, hvad en sang handler om, men det betyder meget for mig. Jeg har jo lagt alle mine kræfter i sangene – og er derfor temmelig paranoid over for fortolkninger. Teksterne er ikke bare snipsnap-snude. Det er vigtigt, at de relativt korte udsagn i sangene skal åbne det tankeunivers, jeg selv har haft.

ENSOM OG STÆRK

Men på opfordring kommenterer han alligevel et af de mere melankolske numre på pladen „Someone's Playing A Trick On You“. *We don't have the guts to be lonely, never learn to know who we are.*

– Man forsøger nogle gange at flygte fra ensomheden, du ved, „jeg går lige i byen i aften“. Det er en falliterklæring ikke at kunne eksistere uden

hele tiden at have andre mennesker omkring sig. At være ensom er en væsentlig del af tilværelsen, så det er vigtigt at kunne holde sig selv ud. Noget med at være en helhed i sig selv.

Det gælder om at arbejde med ensomheden og vende den til en styrke – i stedet for hele tiden at løbe fra den.

PÅ TUR MED ROSA

Tekst og musik har man gennem hele foråret kunne opleve live, og det bliver det formentlig også mulighed for på sommerens festivaler. Dansk Rock Samråd, ROSA, har givet bandet koncertstøtte på 25.000 kroner og dermed gjort det muligt for dem at give koncerter uden at tabe penge på det.

– Vi er glæde for at spille sammen, og det er den eneste drivkraft, der kan få os til at køre og pakke udstyr en hel dag for blot at spille 2 x 45 minutter.

Og til koncerterne lyser spilleleglæden da også ud af bandet. Især trommeslageren markerer sig sammen med guitaristen, der ligner en lumsk og langhåret Tøger Seidenfaden med skæve riffs i ørmet.

Koncerterne byder på det meste af materialet fra pladen, enkelte nye numre samt holdbare fortolkninger af Otis Reddings „(Sittin' On) The Dock Of The Bay“ og Lou Reeds „Walk On The Wild Side“.

Gruppens seneste singleudspil, „The Letter“, kom på gaden efter en afstemning på fyrrer lokalradioer.

– Den fandt jeg på i toget til Odense. Jeg måtte gå ud på toilettet for at koncentrere mig. Jeg kunne jo ikke sidde og synge i toget, og det var virkelig en af de melodier, der sad med det samme, fortæller Johs Andersen.

Og hvis man lytter til sangen, kan man kun give ham ret... □